

[Rytter.]

ved alle Overtrædelser af Automobilloven. Lad os tænke os, at en velhavende Mand har kørt meget stærkt paa den jydskede Hede, hvor der ikke var Fare for, at han skulde komme til at overkøre nogen. Skal han saa ogsaa idømmes Dagsbod? Skal der være en Sondring her, skal man anlægge det ene Synspunkt i København og det andet udenfor København? Det vil være umuligt at drage Grænsen mellem en formel Overtrædelse og en reel. Paa den jydskede Hede vilde jeg betragte denne Kørsel som en formel Overtrædelse af Automobilloven, og det er jeg vis paa, den højtærede Justitsminister ogsaa vilde, men en tilsvarende Kørsel i København vilde vi vist begge betragte som en reel Overtrædelse af denne Lov. I samme Øjeblik den højtærede Minister forlader det finske System — og det finske System forlader den højtærede Minister —, kommer Ministeren derfor efter min Mening ind i nye Vanskeligheder.

Jeg har nu søgt at udvikle Forskellighederne mellem den nugældende Lov og det Lovforslag, der her foreligger, og at gøre Rede for min personlige Mening om disse Forhold og — det afgørende — for mit Partis Stilling til forskellige Spørgsmaal. Naar jeg nu skal slutte, maa jeg maaske lige give Ministeren et Par gode Raad, for at vi kan faa Forhandlingen til at gaa saa hurtigt som vel muligt. Herom kan jeg nemlig sige, at vi fra alle Sider er enige i at fremme dette Lovforslag med størst mulig Kraft, og jeg kan tilsige den højtærede Justitsminister, at hvis det bliver mig, der vælges til Formand for Udvalget, skal der ikke blive sparet paa personligt Arbejde fra min Side. Men jeg tror paa den anden Side, at den højtærede Justitsminister skød lidt over Maalet, naar det næsten antydedes, at hvis Straffeloven ikke bliver færdig i denne Samling, er det egentlig en Slags Obstruktion — lidt i den Retning sagde den højtærede Justitsminister, selv om Ministeren udtalte det paa en elskværdig Maade: at det er rimeligt, vi kan blive færdige. Hvis vi nu ikke skulde blive det, vil jeg trøste den højtærede Justitsminister med at henvise til Svejts. Der begyndte man i 1896 og er ikke blevet færdig endnu. I Tyskland begyndte de i 1906 med deres Kommissioner, de er ikke færdige endnu. I Østrig kom det første Udkast i 1909, dér er man ikke færdig endnu. I Sverige i 1908, de er ikke færdige endnu. Vi begyndte i 1905. Man vil lægge Mærke til, at disse Tal viser en Tendens, som vi alle maa være glade ved, nemlig Tendensen til ikke at gaa uforberedt til en Straffelov,

en Tendens, der viser, at den samme omhyggelige Behandling, som denne Sag har faaet her i Landet, den samme omhyggelige Behandling bliver den ogsaa til Del i andre Lande. Men samtidig vil jeg altsaa pointere meget kraftigt, at baade mit Parti og jeg, hvis jeg bliver Formand for Udvalget, vil gøre alt, hvad vi kan, for at fremme Lovforslaget. I den Anledning vil jeg gerne paa Forhaand henstille til Ministeren, om det ikke vil være fornuftigt, at vi faar saa gode Oplysninger, som Ministeren overhovedet kan give os, om, hvilken Rolle Loven vil spille i økonomisk Henseende. Jeg ved fra Ministerens Forgængers Tid, at der var sat et Arbejde i Gang i Ministeriet for at undersøge, hvordan den nye Straffelov skulde gennemføres, og hvad den vilde koste. Jeg er fuldt klar over, at Ministeren selvfølgelig ikke kan give disse Oplysninger hverken paa Kroner og Øre eller paa Tusinder af Kroner, men jeg tror, det vil have en vis Betydning — og jeg antager, Arbejdet kan gøres meget hurtigt i Ministeriet — at se, hvordan man har tænkt sig at lægge Straffeanstalterne an, og hvorledes man i store Træk har tænkt sig det økonomiske ordnet. Jeg for mit Vedkommende er tilfreds med at faa det at vide i overordentlig store Træk, for det kan kun oplyses i det Omfang. — Dernæst er der et andet Spørgsmaal, som vistnok allerede har været noget fremme, og som jeg haaber, at Justitsministeren har ladet undersøge: Det er Forholdet til Retsplejeloven, thi vi maa jo ikke glemme, at vi har Nævninger, og det gaar ikke an at vedtage en Straffelov, hvorefter for mange Sager kan komme ind under Nævningerne — det viser Erfaringerne os. Vi maa derfor have lidt Forbindelse med Retsplejeudvalget, men saa vidt jeg ved, har Ministeren ogsaa sørget for, at denne Forbindelse er til Stede. Det vilde dog maaske ikke være nogen Skade til, at Ministeren udtrykkeligt udtalte sig derom.

Jeg udtaler paa ny Partiets Villighed til paa en hvilken som helst Maade at hjælpe med til Straffelovens Gennemførelse og til at gennemføre den saa hurtigt som overhovedet muligt; men skulde det ikke lykkes at gennemføre den nu, vil jeg bede Ministeren om ikke at opfatte det som Obstruktion.

Lewinsky: Formaalet for den bestaaende Straffelov, Straffeloven af 1866, forekommer mig at være gennem strenge Straffe at værne Retsikkerheden. Til Opnaelse af dette indeholder Loven en Række Strafformer, Dødsstraf, Strafarbejde, Fængsel, Bøder og legemlig Afstraffelse af